

- 4) określenie przedmiotowego zakresu kontroli i okresu objętego kontrolą,
 - 5) imię i nazwisko kierownika jednostki kontrolowanej, skarbnika (głównego księgowego) oraz osób udzielających informacji,
 - 6) przebieg i wyniki czynności kontrolnych,
 - 7) stwierdzone podczas kontroli fakty, stanowiące podstawę do oceny działalności jednostki kontrolowanej w zakresie zgodności z prawem, a w szczególności konkretne nieprawidłowości, z uwzględnieniem ich przyczyn i skutków oraz wskazaniem osób odpowiedzialnych za ich powstanie,
 - 8) informację o sporządzeniu załączników, stanowiących część składową protokołu, oraz ich wyszczególnienie,
 - 9) informację o powiadomieniu kierownika jednostki kontrolowanej o prawie zgłoszenia w ciągu 3 dni zastrzeżeń i złożenia wyjaśnień do protokołu; inspektor jest obowiązany ustosunkować się do nich, bez zbędnej zwłoki, w formie odpowiedniej adnotacji,
 - 10) dane o liczbie egzemplarzy sporządzonego protokołu,
 - 11) datę i miejsce podpisania protokołu,
 - 12) podpis inspektora przeprowadzającego kontrolę i kierownika jednostki kontrolowanej oraz skarbnika (głównego księgowego) lub ich zastępców na każdej stronie protokołu.
15. Po zakończeniu czynności kontrolnych inspektor kontroli może zwołać w siedzibie jednostki kontrolowanej naradę, ustalając jej termin i uczestników.
 16. Kierownik jednostki kontrolowanej, który odmawia podpisania protokołu, obowiązany jest bezzwłocznie złożyć pisemne wyjaśnienie co do przyczyn odmowy.
 17. W razie odmowy podpisania protokołu i złożenia wyjaśnień co do przyczyn odmowy, inspektor odnotowuje ten fakt w protokole.
 18. Na podstawie wyników kontroli kieruje się do jednostki kontrolowanej wystąpienie pokontrolne wskazujące źródła i przyczyny nieprawidłowości, ich rozmiary, osoby odpowiedzialne oraz wnioski zmierzające do usunięcia i usprawnienia badanej działalności.
 19. Jednostka kontrolowana w terminie 30 dni od dnia doręczenia wystąpienia pokontrolnego przesyła do izby informację o wykonaniu wniosków lub o przyczynach ich niewykonania.
 20. Prezes izby może zarządzić sprawdzenie wykonania wniosków pokontrolnych.
 21. Sprawdzenie wykonania wniosków pokontrolnych stanowi odrębne zadanie kontrolne.

35

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 stycznia 2000 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu obliczania wpłat zakładów ubezpieczeń na pokrycie kosztów nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową i brokerską oraz kosztów działalności Rzecznika Ubezpieczonych i jego Biura, terminów uiszczenia tych wpłat i wysokości odsetek za ich nieuiszczenie w terminie.

Na podstawie art. 84 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 107, poz. 685, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 155, poz. 1015 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 101, poz. 1178 i Nr 110, poz. 1255) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 1998 r. w sprawie sposobu obliczania wpłat zakładów ubezpieczeń na pokrycie kosztów nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową i brokerską oraz kosztów działalności Rzecznika Ubezpieczonych i jego Biura, terminów uiszczenia tych wpłat i wysokości od-

setek za ich nieuiszczenie w terminie (Dz. U. Nr 166, poz. 1212) w § 6 w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 1 wyrazy „0,15%” zastępuje się wyrazami „0,11%”,
- 2) w pkt 2 wyrazy „0,045‰” zastępuje się wyrazami „0,033‰”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2000 r.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*

36

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 30 grudnia 1999 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy eliminowaniu przedmiotów niebezpiecznych, w tym wybuchowych, ze złomu metali.

Na podstawie art. 237¹⁵ § 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy przy eliminowaniu przedmiotów

niebezpiecznych ze złomu metali, w szczególności dotyczące:

- 1) identyfikowania tych przedmiotów,
- 2) postępowania przy eliminowaniu ich ze złomu.

2. Przepisy rozporządzenia dotyczą pracodawców:

- 1) wytwarzających złom metali,
- 2) zajmujących się magazynowaniem, sprzedażą i przetwórstwem złomu metali.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) złomie metali — należy przez to rozumieć zniszczone lub uszkodzone w toku procesów eksploatacyjnych wyroby z metali i ich części nie nadające się do dalszego używania zgodnie z ich przeznaczeniem,
- 2) przedmiotach niebezpiecznych — należy przez to rozumieć przedmioty wybuchowe, a także inne urządzenia i przedmioty, które ze względu na swoje właściwości lub zawartość stwarzają niebezpieczeństwo dla pracowników, w szczególności poprzez:
 - a) właściwości łatwo palne,
 - b) emisję niebezpiecznego promieniowania,
 - c) działanie żrące, trujące lub rakotwórcze,
- 3) przedmiotach wybuchowych — należy przez to rozumieć wszelkiego rodzaju przedmioty, które ze względu na swe właściwości wybuchowe stwarzają niebezpieczeństwo w razie poddania ich działaniu wysokiej temperatury lub przy niewłaściwym obchodzeniu się z nimi, w szczególności przy poruszaniu, manipulowaniu, rozkręcaniu, rzucaniu.

§ 3. 1. Pracodawca jest obowiązany zapewnić dokonywanie oceny ryzyka związanego z zagrożeniami, jakie mogą wystąpić w związku ze znajdującym się na terenie zakładu pracy lub w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę złomem metali, w tym w szczególności:

- 1) przeprowadzać kontrolę złomu w celu stwierdzenia, czy nie znajdują się w nim przedmioty niebezpieczne, w tym wybuchowe, oraz czy wszelkiego rodzaju naczynia, zbiorniki i butle zostały przygotowane do złomowania, kierując się zasadami określonymi w Polskich Normach,
- 2) korzystać z pomocy specjalistów spoza zakładu pracy, jeśli jest to konieczne do identyfikacji przedmiotów o nieznanymi właściwościach.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powinna być przeprowadzona, w formie dokładnych oględzin poszczególnych przedmiotów zaliczonych do złomu, wyłącznie przez osoby wyznaczone przez pracodawcę, posiadające ukończone szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy przy tego rodzaju pracy.

§ 4. 1. Kontrolę, o której mowa w § 3, organizuje pracodawca wysyłający — przed ekspedycją przesyłki zawierającej złom metali, i odbierający — przy jej odbiorze.

2. Po kontroli należy sporządzić protokół stwierdzający, że w przesyłce nie znajdują się przedmioty niebez-

pieczne. Kopię protokołu należy przestać odpowiednio do dostawcy lub odbiorcy przesyłki.

3. Paczki, kontenery i inne opakowania ze złomem, przygotowane do wysyłki, należy zaopatrzyć w widoczne i czytelne napisy o treści: „ZŁOM METALI — NIE ZAWIERA PRZEDMIOTÓW NIEBEZPIECZNYCH”.

§ 5. 1. Załadunek lub rozładunek złomu metali należy przeprowadzać, stosując zasady i środki ostrożności określone w instrukcji stanowiskowej.

2. Jeżeli w czasie załadunku lub rozładunku wykonywanego mechanicznie wystąpi podejrzenie, że w złomie znajdują się przedmioty niebezpieczne, należy zastosować się do procedury określonej w § 7.

§ 6. 1. Pracodawca zajmujący się przetwórstwem złomu metali jest obowiązany zapewnić przeprowadzenie kontroli złomu bezpośrednio przed przekazaniem go do przetworzenia. Kontrolę należy przeprowadzić w sposób określony w § 3.

2. Niedopuszczalne jest przekazanie złomu metali do przetworzenia bez przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, i upewnienia się, że w złomie nie znajdują się przedmioty niebezpieczne.

§ 7. 1. W razie stwierdzenia lub podejrzenia, że w złomie metali znajduje się przedmiot niebezpieczny, należy niezwłocznie powiadomić o tym przełożonego.

2. Znaleziony przedmiot, w stosunku do którego istnieje podejrzenie, że jest to przedmiot niebezpieczny, należy pozostawić na miejscu do czasu dokonania oględzin przez przedstawicieli organów wymienionych w ust. 4.

3. Z terenu, na którym znajduje się przedmiot niebezpieczny, należy usunąć pracowników lub osoby postronne, pozostawiając w bezpiecznej odległości pracownika strzegącego dostępu do tego przedmiotu.

4. W razie znalezienia przedmiotu niebezpiecznego, w tym wybuchowego, pracodawca obowiązany jest powiadomić właściwe organy zgodnie z ich właściwością:

- 1) wojska i Policji,
- 2) Państwowej Straży Pożarnej,
- 3) państwowego dozoru jądrowego i ochrony radiologicznej oraz
- 4) w razie konieczności organ Inspekcji Sanitarnej.

5. Jeżeli jest to możliwe ze względów bezpieczeństwa, znaleziony przedmiot niebezpieczny należy przenieść do wydzielonego pomieszczenia lub innego wyodrębnionego i oznakowanego znakami bezpieczeństwa zgodnie z Polskimi Normami miejsca, niedostępnego dla pracowników i osób postronnych. O możliwości przemieszczenia znalezionego przedmiotu niebezpiecznego decyzję podejmuje pracodawca.

6. Przemieszczanie przedmiotów, o których mowa w ust. 5, należy przeprowadzać, stosując zasady i środki ostrożności określone w instrukcji stanowiskowej.

7. Unieszkodliwianie przedmiotów niebezpiecznych, w tym wybuchowych, należy wykonywać w miejscu i w sposób określony przez właściwe, dla określonego rodzaju niebezpieczeństwa, organy wymienione w ust. 4.

8. Przy pracach związanych z eliminowaniem przedmiotów niebezpiecznych ze złomu metali niedopuszczalne jest w szczególności:

- 1) rzucanie tych przedmiotów, uderzanie w nie, rozkręcanie, przecinanie lub poddawanie obróbce termicznej,
- 2) odsyłanie dostawcy złomu z ładunkiem zawierającym przedmiot niebezpieczny bez dokonania rozpoznania przez specjalistów reprezentujących organy, o których mowa w ust. 4.

§ 8. Do czasu przeprowadzenia rozpoznania przedmiotu niebezpiecznego i jego wywiezienia poza teren zakładu przez organy wymienione w § 7 ust. 4, pracodawca jest zobowiązany:

- 1) powiadomić niezwłocznie wszystkich pracowników, którzy są lub mogą być narażeni na poważne i nieuniknione niebezpieczeństwa, w tym o podję-

tych lub koniecznych do podjęcia działaniach dla zapewnienia bezpieczeństwa,

- 2) wydać polecenia w celu umożliwienia pracownikom przerwania pracy oraz w razie potrzeby natychmiastowego opuszczenia stanowisk pracy,
- 3) zapewnić bezpieczną ewakuację pracowników do wyznaczonych miejsc, gdy jest to konieczne ze względów bezpieczeństwa,
- 4) wydać polecenie wznowienia pracy po likwidacji występującego zagrożenia.

§ 9. Pracodawca jest obowiązany opracować, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia, szczegółową instrukcję określającą zasady bezpieczeństwa i higieny pracy przy czynnościach wykonywanych w danym zakładzie pracy i związanych z eliminowaniem przedmiotów niebezpiecznych, w tym wybuchowych, ze złomu metali, kierując się zasadami określonymi w Polskich Normach. Z instrukcją należy zapoznać wszystkich pracowników zatrudnionych przy pracach w kontakcie ze złomem metali.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

37

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 30 grudnia 1999 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w odlewniach metali.

Na podstawie art. 237¹⁵ § 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy w odlewniach stopów żelaza i metali nieżelaznych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o odlewniach, należy przez to rozumieć zakłady pracy lub ich części zajmujące się wytwarzaniem odlewów ze stopów żelaza i metali nieżelaznych.

§ 3. 1. Drogi, place manewrowe, postojowe i składowe powinny być przystosowane do oczyszczania metodą zmywania lub poprzez odpylanie w sposób zmechanizowany.

2. Rozładunek, składowanie i transport materiałów przeznaczonych do dalszej przeróbki należy przeprowadzać w sposób zmechanizowany i przy użyciu urządzeń ograniczających rozprzestrzenianie się pyłów.

§ 4. 1. Powierzchnia podłogi w odlewniach powinna spełniać wymagania odporności na działanie podwyższonej temperatury, iskier i odprysków ciekłego metalu.

2. Przy drzwiach do pomieszczeń produkcyjnych odlewni, w których temperatura powietrza w wyniku procesu technologicznego jest wysoka, należy zainstalować zastony powietrzne lub inne urządzenia zapobiegające gwałtownemu dopływowi zimnego powietrza, szczególnie w okresie jesienno-zimowym.

§ 5. W przypadku stosowania na terenie odlewni wózków szynowych do transportu ciekłego metalu, główka szyny powinna pokrywać się z powierzchnią podłogi lub z nawierzchnią drogi.

§ 6. 1. Materiały wsadowe do pieców odlewniczych powinny być posortowane, a ich miejsca składowania — wydzielone i oznakowane w sposób pozwalający na identyfikację poszczególnych materiałów.

2. Wsad przeznaczony do pieców odlewniczych powinien być suchy i pozbawiony wszelkich zanieczyszczeń, w tym zanieczyszczeń po masie formierskiej lub rdzeniowej.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy wsadu przeznaczonego do żeliwiaka.